

مزرعه حیوانات

جورج اورول

ترجمہ

الہہ عالی

QAFIEN
PUBLICATION

۱۳۹۸

سرشناسنامه	: اورول، جورج. ۱۹۰۳ - ۱۹۵۰.
عنوان و نام پدیدآور	Orwell, George
مشخصات نشر	: مزرعه حیوانات / جورج اورول ؛ ترجمه الهه عالی.
مشخصات ظاهری	: تهران: انتشارات قافیه، ۱۳۹۷.
شابک	: ۲۴۰ ص.
وضعیت فهرست‌رسانی	978 - 622 - 6605 - 65 - 6
یادداشت	: فیبا.
یادداشت	: Animal farm. : عنوان اصلی :
عنوان دیگر	: کتاب جاشیر نخستین بار تحت عنوان " قلعه حیوانات " ترجمه و منتشر شده است.
موضوع	: قلعه حیوانات.
موضوع	: داستان‌های انگلیسی -- قرن ۲۰م.
شناسه افزوده	: English fiction -- 20th century :
روند تکثیر	: عالی، الهه. ۱۳۶۳. مترجم
روند دبی	: ق ۱۳۹۷ ۱۸۱۳۷۳۳ PZ ۳
رده کتابشناسی ملی	: ۸۲۳/۸۱۲
	: ۵۶۰۶۹۶۳

Animal farm
George Orwell

Translation by
Elaheh Aalie

انتشارات قافیه

عنوان: مزرعه حیوانات

نویسنده: جورج اورول

ترجمه: الهه عالی

چاپ اول: ۱۳۹۸

شمارگان: ۵۰۰

قیمت: ۳۳۵.۰۰۰ ریال

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۶۰۵-۶۵-۶

پست الکترونیک: info@qpub.ir

وبگاه: www.qpub.ir

تلفن: ۰۹۳۰۳۵۲۶۴۴۶

حق چاپ برای ناشر محفوظ است.

فهرست

۱۱	پیشگفتار:
۲۳	فصل اول:
۴۳	فصل دوم:
۶۳	فصل سوم:
۷۹	فصل چهارم:
۹۳	فصل پنجم:
۱۱۵	فصل ششم:
۱۲۱	فصل هفتم:
۱۶۰	فصل هشتم:
۱۹۱	فصل نهم:
۲۱۷	فصل دهم:

پیشگفتار

اریک آرتور بلر^۱، معروف به جورج اورول^۲، نویسنده، منتقد و روزنامه‌نگار انگلیسی، در ۱۵ ژان ۱۹۰۳ در شهر موتیهاری^۳ ایالت بیهار^۴ هندوستان متولد شد. مادرش از کارکنان اداره خدمات رفاه سلطنتی انگلستان بود. اریک دو خواهر داشت. مارگری^۵، پنج سال بزرگ‌تر و اوریل^۶، پنج سال کوچک‌تر. زمانی که اریک یک‌ساله بود، مادرش او را همراه خواهر بزرگ‌تر به انگلستان برد.

-
1. Eric Arthur Blair
 2. George Orwell
 3. Motihari
 4. Bihar
 5. Marjorie
 6. Avril

در پنج سالگی، به مدرسه‌ای مذهبی در هنلی آن تیمز^۱ فرستاده شد. این مدرسه، صومعه‌ای کاتولیک بود. اما با وجود این که والدین او کارمند دولت بودند و از نظر اقتصادی وضع مناسبی نداشتند، تلاش زیادی کردند تا او بتواند بر اساس اصول کلاسیک انگلیسی تعلیم ببیند. چند سال بعد، زمانی که هشت ساله بود به پیشنهاد دایی اریک و بورس تحصیلی که به کمک او به دست آمد، به مدرسه‌ای شبانه‌روزی در ایست‌بورن^۲ فرستاده شد. جایی که بعد معلوم شد مکانی خشن و پلید است، هرچند او موفق به دریافت بورس تحصیلی ایتن^۳ از این مدرسه شد؛ ایتن دبیرستانی ترقیمند و ارفاقی بود. نظام تحصیلی که ارزش‌ها و معیارهایش چندار بود، افش سازگار نبود، شاید به همین دلیل بود که اریک هرگز به دانش‌آموزان

اریک بلر، بعد از اتمام تحصیلاتش، در اکتبر ۱۹۲۲، در حالی که نوزده سال داشت، راه‌برمه شده به عضویت نیروی پلیس سلطنتی، در هندوستان، درآمد. در آن برمه، برمه، استانی در هند و از مستعمرات بریتانیا بود. اما از آنجا که این که موافق روحیاتش نبود، در سال ۱۹۲۷، پس از بازگشت به انگلستان، از آن استعفا داد.

1. Henley-on-Thames

2. Eastbourne

3. Eton

اریک که محصول نظام تربیتی انگلیسی بود و در محیط طبقاتی هند و انگلیس زندگی کرده بود. با افراد طبقات پایین اجتماع کمتر تماس داشت. با این وجود، دارای گرایشات پیچیده‌ای بود، تعارضات و کشمکش‌هایی ذهنی که او را به خود مشغول ساخته بود، دغدغه‌هایی که از طبیعت منزوی و کتابخوان او نشأت می‌گرفت. او تصمیم داشت از نزدیک با این تضادها روبرو شود، چرا که چیزی از آن‌ها نمی‌دانست. طبقه‌ای که برای او ناشناخته بود، دمانی فارغ از مادیات، با تحصیلاتی اندک و شغل‌هایی معمولی که حق می‌ورزیدند، کار می‌کردند، سرخوش و شادمان بودند در مورد مسائل عمیق هستی سخن می‌گفتند، چیزهایی که اریک به شدت آن‌ها را تحسین می‌کرد.

مکاشفات اریک، در مورد راکتی روزمره این افراد، در بهار سال ۱۹۲۸ آغاز شد. او در این تاریخ با بهام از تهیدستان^۱ اثر جک لندن^۲، نویسنده شهیر آمریکایی که بر اساس مشاهداتش از مناطق فقیرنشین لندن در اوایل قرن بیستم نگاشته بود، از تمام مزایایی که داشت، چشم پوشید و برای کار در ساغل خدماتی سطح پایین به پایتخت کشورهای فرانسه و انگلیس سرگرد.

1. The People of the Abyss

2. Jack London

او در کتاب آس و پاس‌ها در پاریس و لندن^۱ که در ژانویه ۱۹۳۳ منتشر شد، به شرح این تجربیات پرداخته است. این کتاب روایتی است از زندگی فقرا و بی‌خانمان‌ها در پاریس و لندن. بازتابی است از صحنه‌های محبت‌آمیز، میان نظافتچی‌ان و رختشویان، خدمتکاران و آشپزان که در ورای هتل‌ها و پاریان‌های مجلل رخ می‌دهد و رفاقت‌ها و دوستی‌ها، و شوخی‌ها و خنده‌هایشان و همراهی او با آن‌ها را در این رویدادها به تصویر کشیده است.

گزارشی از شرح روزگار خانه‌به‌دوشان لندن که برای یافتن بستری برای خواب، با شگردي در خیابان‌ها، از نوانخانه‌ای به نوانخانه‌ای سرگردانند، نهید، تانی که همه یکپارچه تن‌پرور نیستند و هنرمندانی چند در میان خود جای داده‌اند و در پایان نیز پیشنهاداتی برای بهبود اوضاع آنان ارائه می‌کند.

شرح حال او از این وقایع و رویدادها به‌یاد می‌ماند و صرفاً مستندگونه نیست، بلکه او می‌کوشد، برای اثرگذاری بیشتر، تجربیات و مشاهداتش را، از آنچه در پاریس و لندن دیده، در قالب سفرنامه‌ای گیرا به نمایش درآورد.